

Akademický rok 2020 / 2021

## Diplomová práce – posudek vedoucího

**Jméno a příjmení studenta:** Martina Valchářová

**Název práce:** Stíny

### Slovní hodnocení:

Martina Valchářová je nenápadná pozorovatelka okolního světa, která byla během studia neustále přítomná v ateliéru, houževnatě pracující na svých temných obrazech. Její umělecký přístup je přirozený a neokázalý. Její malířská gesta jsou hledaná a nalézána lehce a snadno, jakoby mimochodem. V navazujícím stupni absolvovala stáž v rámci FaVU v ateliéru Intermédií a stipendijní pobyt v lipském uměleckém centru Spinnerei. Je aktivní, má za sebou několik samostatných výstav, má pronajatý svůj vlastní ateliér a projevuje velký zájem o obor.

Témata, která ji zajímají, se zdají být vysoce aktuální, ale přitom netrpí frázovitostí. Její série z prostředí technoparty nepopisuje doslovně intoxikaci a osamocení nastupující generace, nicméně něco zneklidňujícího se ve strukturách enkaustik a olejových barev zjevuje. Poté, co upnula svou pozornost od spotřebitelů omamných látek k místům, kde se tyto látky vyrábějí, se ve své diplomové práci vrací zpět k první větší sérii figurálních obrazů. Jeden z obrazů nazvaný A je až nápadně podobný figurální kompozici s názvem Papež z roku 2018. Pocit z návratu do pomyslné jistoty minulosti je podpořen i dalšími dvěma díly (Bez názvu a H) jak kompozičně, tak použitou formou, a až v dílech C a D se znepokojující atmosféra proměňuje. Figura, zasazená do opuštěné postindustriální krajiny, jako by byla prosvětlena blivným světlem, modelována ostrými barvami a pokryta rzí a prachem. Záměrná anatomická nepřesnost ledabyly promlouvá k divákovi a přenáší neverbální zkušenost autorky. Obrazy působí silně a přesto rozkolísaně. V těchto obrazech se autorka odklání od dosud osvědčených technik a věnuje se pouze olejové malbě. Přesto, že se figury zdají být realističtější, jejich loutkovitost divákovi znemožňuje nahlížet je tímto prizmatem.

V textu nás Martina Valchářová bez záludností seznamuje s metodami získávání zdrojových informací. Z nastíněných pochybností lze vycítit, že čas, strávený s vybranými respondenty s jejich

pohnutými osudy a příběhy byl tou nejdůležitější složkou, jejíž výslednicí je plátno pokryté pigmenty, na nichž pomyslně ulpěly útržky vět a děsů prožitých delirií, části nasbíraných svědectví, se kterými si autorka jinak neví rady.

Zamýšlím-li se s autorkou nad využitím nasbíraného materiálu, napadají mě možnosti, jak je instalačně využít. Přesto, že jsem se v minulosti pokusil vzbudit zájem diplomantky o paletu možností, kterou skýtá práce s prostorem, instalací nebo o hravou práci s obrazem v prostoru, zůstává těžiště jejího zájmu pevně uvnitř slepého rámu. Možná právě tato nevyužívaná možnost mohla kolekci obrazů obohatit, umocnit, a nakonec i vytěžit nasbíraný materiál. Naštěstí její přirozený cit pro malbu dokáže nakonec dost na to, aby obstála jako malířka, i když ve velké konkurenci to nebude mít lehké.

#### **Otázky k rozpravě:**

Neuvažovala autorka o možnosti zpracovat nasbíraný a nahraný materiál třeba populární formou podcastu?

#### **Závěrečné hodnocení:**

Doporučuji k absolutoriu.

#### **Návrh klasifikace: A**

**Posudek vypracoval:** doc. MgA. Luděk Rathouský

**Datum: 3.6.2021**